

Darul de nespus al lui Dumnezeu (3)

Să primești sau să respingi Darul lui Dumnezeu

Henry Allen Ironside

© SoundWords, Online începând de la: 14.01.2019, Actualizat: 14.01.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15

2 Corinteni 9.15: Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Să primești Darul lui Dumnezeu

Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de un astfel de Dar și față de Dătătorul Lui? Ce atitudine putem avea noi, dacă suntem oameni care gândesc clar, decât aceea de a primi Darul și de a mulțumi Aceluia care Îl dă? Ai făcut tu aceasta? Ai primit tu Darul și ai mulțumit Dătătorului? Sau ești destul de prost, să încerci să faci ceea ce a făcut femeia săracă? Oferi tu încă cei doi șilingi sărmani, care au valoarea câștigului omenesc? Spui tu: „Este foarte drăguț din partea Ta să-mi oferi mântuirea, și într-un mod așa de ieftin; dar Tu știi că eu nu sunt total falimentar; eu posed ceva câștig omenesc. Eu sunt cu adevărat o persoană cu foarte mare responsabilitate, și dacă iei bunătatea mea și morala mea și apartenența mea la biserică și alte câteva lucruri, voi fi bucuros să schimb acestea cu Darul Tău”?

Nimic nu mă supără mai mult, ca atunci când invit pe cineva la masa de seară și observ cum el încearcă să-mi smulgă factura. În primul rând în general caut un loc care corespunde posibilităților mele financiare și invit numai pe cineva a cărui societate o doresc cu adevărat. Mă bucur să spun prietenilor mei: „Comandă tot ceea ce îți place”. Și dacă ei spun apoi: „Este foarte amabil din partea ta, dar doresc cu plăcere să plătesc eu”, spun: „Ascultă, nu te-am invitat aici ca să-ți vând o masă! Tu ești oaspetele meu!”

Dumnezeu te invită să vii, ca să iei loc la masa Lui și să primești Darul Lui minunat, și tu Îl jignești, când spui că Îi plătești pentru aceasta. Avem o întâmplare în Biblie, în care un rob al lui Dumnezeu acționează pentru Stăpânul său și devine deosebit de mâniș. Petru a coborât în Samaria, ca să vadă o lucrare măreață a lui Dumnezeu, și când și-a pus mâinile peste oameni, Duhul Sfânt a coborât peste ei. Un tânăr săracăcios a venit și a oferit bani apostolului și a spus: „Dă-mi putere ca să am darul acesta; îți voi plăti pentru aceasta.” Și Petru s-a întors și a spus: „Bani tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea obține cu bani. Tu n-ai nici parte, nici sort în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te deci de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință, căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii” (Faptele apostolilor 8.20-23).

Este o chestiune rea să oferi ceva lui Dumnezeu pentru mântuirea Sa, dacă deja a fost plătit pentru ea prin sângele Fiului Său prețios. Nu-L jigni, revendicându-ți meritele tale, ci vino ca un păcătos sărman, falimentar; mărturisește că nu ai nimic de oferit și ești gata să fi salvat prin har. Primește Darul, care este oferit complet gratis.

Să respingi Darul

Încă un cuvânt referitor la gravitatea situației în care un astfel de Dar este respins. Permite-mi să citez încă o dată versetul, pe care l-am repetat deja: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” [Ioan 3.16]. Ce ne spune aceasta? Ne spune, că noi avem viață și salvare, dacă

primim Darul; dacă refuzăm, ne vom pierde. Dumnezeu niciodată nu S-ar fi exprimat în felul în care a făcut-o în versetul acesta, dacă noi nu ar fi trebuit să înțelegem în felul acesta. Primește-L pe Hristos și trăiește; respinge-L și mergi în pierzare.

Cu câțiva ani în urmă un tânăr fără grijă și nepăsător a intrat într-o sală de misiune. S-a așezat, a privit curios în sală și a văzut că pe perete era scris un moto. L-a citit atent: „Trebuie să fie Hristos sau iadul. Să respingi pe unul înseamnă să alegi pe celălalt.” Nu i-a plăcut aceasta; nu i-a plăcut, că pe afiș stătea cuvântul „iad”. Nici ție nu ți-ar place, dacă în camera ta de zi ar atârna, ca să citească prietenii tăi. Acest tânăr a privit afișul, l-a citit încă o dată și și-a zis: „Aceasta este foarte grav. Gândesc că este ceea ce eu toată viața mea am făcut: am respins pe Hristos, cu toate că niciodată nu m-am gândit să aleg iadul. Dar cred că afișul acesta are dreptate. Prin harul lui Dumnezeu începând de acum va fi Hristos”, și în acea noapte a fost mântuit.

Am ținut adunări în orașele din vest și am fost prezentat unei tinere.

Mi s-a spus: „Ea va cânta în seara aceasta un solo.”

„Ce doriți să cânt?”, m-a întrebat ea.

Am spus: „Am aici o cântare”, și i-am dat cartea mea. Am vrut să predic despre veșnicie și i-am arătat cântarea „Veșnicia”.

Veșnicie! Ce sens are timpul?

Momentele zburătoare se îndreaptă repede-ntr-acolo.

O, păcătosule, spune

unde te vei afla atunci de neschimbat?

Vezi tu groaza iadului,

*Lipsită pentru totdeauna de speranță?*¹

Ea a privit cuvântul și a spus: „Nu-mi place cuvântul acesta!”

„Care cuvânt?”

A pus degetul ei grațios pe cuvântul „iad”, și i-am spus: „Nu vă place cuvântul acesta?”

„Nu, nu este un cuvânt frumos, ca să-l cânt. Niciodată nu cânt astfel de cuvinte.”

„Deci”, am spus eu, „ori cântați aceasta, ori nu cântați nimic pentru mine.”

A plecat, dar după o jumătate de oră a venit cu lacrimi în ochi și a spus: „Gândesc, că voi cânta, dacă mai vreți ca eu să cânt.”

Am întrebat-o: „Credeți cu adevărat în el?”

„Da, gândesc că da. M-am uitat și cuvântul se folosește de mai multe ori în Biblie.”

„Da”, am spus eu, „și Dumnezeu vrea ca oamenii să știe că ei vor fi pentru veșnicie ori în cer ori în iad.”

Dacă respingi Darul lui Dumnezeu, pentru tine nu mai este altceva decât judecata. Primește Darul și trăiește. Respinge-L și vei merge în pierzare.

Oamenii nu doresc să audă despre judecata care va veni. Ei ar auzi cu plăcere mai bine lucruri frumoase, vorbiri amabile și elocvente despre dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. Dar pentru că El ne iubește, El ne atenționează așa de serios de consecințele îngrozitoare, dacă respingem Darul Lui de nespus; dar dacă Îl primim, El ne va salva de suferința de nespus, atât în timpul de acum cât și în veșnicie.

*Probabil astăzi este ultima ta respirație,
timpul trece în zbor aici pe pământ.
Dar cine refuză harul în timpul de-acum,
Pe-acela îl așteaptă moartea a doua – suferința veșnică.
Fii conștient, ce înseamnă cu adevărat:
Timpul se sfârșește și apoi urmează veșnicia.*

*Veșnicie! Însă răstignit pe Golgota
Isus a suferit acolo și a murit.
Privește la El, Cel fără păcat, răstignit,
făcut păcat pentru tine și batjocorit.
O, păcătosule, grăbește-te, caută-ți scăparea la El:
Salvat în veșnicie – ce mare câștig!*

Adnotare

[1] Eternity! Time soon will end, / It's fleeting moments pass away; / O sinner, say where wilt thou spend / Eternity's unchanging day? / Shalt thou the hopeless horror see / Of hell for all eternity?

[2] To-night may be thy latest breath, / Thy little moment here be done. / Eternal woe, the second death – / Awaits the grace-neglecting one; / Thine awful destiny foresee, / Time ends and then – Eternity. / Eternity! But Jesus died, / Yes, Jesus died on Calvary; / Behold Him, thorn-crowned, crucified, / The sinless One made sin for thee. / O sinner haste, for refuge flee, / He saves and for eternity.

Tradus de la: [Gottes unaussprechliche Gabe \(3\)](#)

Titlul original: „III. Receiving the Gift“ și „IV. Refusing the Gift“ din „God's unspeakable Gift“, 1908 în *God's unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra.

Traducere: Ion Simionescu